

FOLKETINGET

Social- og Indenrigsudvalget

Til: Udvalgets medlemmer
Dato: 12. januar 2021

Anbefalinger fra ekspertmøde den 17. december 2020 om plejefamiliers og netværksplejefamiliers vilkår

Social- og indenrigsudvalget afholdt et ekspertmøde om plejefamiliers og netværksplejefamiliers vilkår den 17. december 2020.

Dette dokument indeholder anbefalinger fra mødets seks oplægsholdere:

1. Ditte Specht, De Anbragtes Vilkår
2. Thomas Vorre, Plejefamiliernes Landsforening
3. Verne Pedersen, Socialpædagogernes Landsforbund
4. Vivi Nielsen, FBU - Forældrelandsforeningen
5. Irene Gjerløv, Bedsteforeningen – Foreningen for bedsteforældre og øvrig familie til anbragte børn
6. Susanne Munck, RIFT – Foreningen Retssikkerhed i Familiers trivsel.

Ditte Specht, De Anbragtes Vilkår

Hovedpointer i oplæg:

- Plejefamilier kan være det helt rigtige for børn, og når det fungerer, er det en unik mulighed for at være den trygge base, barnet har brug for, for at vokse op og mestre livet.
- Det må dog bemærkes, at De Anbragtes Vilkår ikke mener, at plejefamilier er den eneste rigtige anbringelsesform. Vi har også frivillige, der ser positivt tilbage på deres institutionsanbringelse og på de pædagogiske ressourcer, faste rammer og den professionelle kærlighed, de mødte.
- Det er også vigtigt at bemærke plejefamilier, når det ikke virker, kan være ekstra skrøbeligt. Hermed mener vi, at plejebarnet står særligt sårbart, når der opstår samarbejdsvanskeligheder og konflikter mellem parterne rundt om barnet, eller hvis plejefamilien ikke er god for barnet.

Derfor er det vigtigt at:

- Der investeres i det rette match mellem barn og plejefamilie.
  - Det betyder, at der er en reel formodning om, at plejefamilien kan rumme og imødekomme barnets behov, også med de udfordringer barnet kan komme med, for det kender vi – i hvert fald på den korte bane.
  - Det betyder også, at der skal være et match mellem barnets biologiske familie og plejefamilie. Hvis plejefamilien fx har svært ved at acceptere misbrug og reagerer fordømmende, nytter det ikke noget, hvis barnet kommer fra et hjem med misbrug. Her vil vi gerne drage en parallel til skilsmissebarnet; viser den ene forælder sin utilfredshed eller ja, foragt over for den anden forælder foran barnet, så gør dette ondt på barnet; barnet gøres forkert.

- At der herefter investeres i den rette kontinuerlige støtte til plejefamilie, barn og biologisk hjem.
  - Plejefamilien skal have kontinuerlig og tilpasset støtte for at sikre, at den gode anbringelse kan forblive god. Det er i kommunens interesse, at plejefamilien støttes, om det så er parterapi, supervision, rengøringshjælp, måltidskasser etc. – hvad den familie nu har brug for – så meget støtte som overhovedet muligt er godt givet ud, både for plejefamilien og plejebarnet.
  - Men det biologiske hjem skal også have støtte til at finde den gode rolle som forældre. Herunder skabe de bedste rammer for samvær.
  - Konflikt mellem plejefamilie og biologisk hjem skal afhjælpes i så høj grad, man kan. Konflikt vil altid ramme barnet.

- Skift skal forebygges, anbragte børn og unge har alt for mange skift.
  - Det sætter store krav til en myndighed, der kender barnet, plejefamilien og det biologiske hjem, og derfor kan udvise rettidig omhu med hjælp og støtte.
    - Konkret vil det jo betyde at hvis barnet får en diagnose så kan familien få kompetenceuddannelse, familieterapi, aflastning mv. der kan understøtte hjemmet i at rumme en ny virkelighed. Og endnu bedre at den støtte måske allerede sker, når barnet er begynder at have vanskeligheder – at plejefamilien ved de har et sikkerhedsnet og åbent kan fortælle om udfordringer. På samme måde skal den biologiske familie også have relevant støtte til at forstå barnets nye virkelighed.
  - Når et skift i anbringelse alligevel vurderes nødvendigt, så ønsker vi en topartsgodkendelse, så der kommer friske, eksterne øjne på sagen.
  - Hvis et skift er nødvendigt, ønsker vi os, at et sammenbrud i anbringelsen ikke bliver et sammenbrud i barnets liv og relationer –

at vi arbejder på at holde fokus på kontinuitet i barnets liv, på trods af skift. Det kunne fx være, at plejefamilien forblev i barnets liv i en tante, onkel rolle. Vi mener, den opgave bør ligge hos myndighed og gerne, at det præciseres i loven, at det bør være en ret for barnet at fortsætte kontakt (det bør i øvrigt også gælde på døgntilbud).

- Endelig er der en udfordring med børn under 12 år som endnu ikke er part. Vi anbefaler, at det undersøges, hvordan det bedst kan sikres, at børn under 12 år har en stemme. Især små børn anbringes i plejefamilie, hvorfor bekymringen er særlig relevant her. Det er ikke altid, at hverken biologisk familie eller sagsbehandler lykkes med at lytte til eller forstå barnets ønsker. Derfor er det vigtigt, at barnet bliver part, også før det 12. år, dermed kommer der en hel pakke af rettigheder, som bliver børnenes. Her vil der dog være en oversættelsesopgave, så de rettigheder passer til de små børn. Vi er i samarbejde med Børns Vilkår i skrivende stund i proces om, hvordan et bud på det kan se ud. Vi er bekymrede for at give plejefamilier partstatus, da det kan give interessekonflikter og stille barnet i en meget svær situation, hvis plejefamilien ikke er god eller bare er uenige med barnet om, hvad barnets behov – ligesom det kan være for biologisk familie at adskille egne og barnets behov

Thomas Vorre, Plejefamiliernes Landsforening

Tidlig anbringelse

- Demografien er ændret på anbragte børn, før kommunalreformen 2007, blev flere børn anbragt tidligere. Efter har kommunerne sparet, først generelt på anbringelser (kan læses af DK-stat) og efter ved at øge "tidlig indsats" (ofte mindre tiltag og familiekonsulent hjælp o. lign.). Konsekvensen er, at børn i gennemsnit har første anbringelse som 12-årige. Har man levet hele barndommen under forhold, man normalt ikke ville byde et barn, bliver resten af barnets/den uges anbringelse meget dyr med rigtig mange anbringelser (flytning fra plejefamilier og ofte en lang række institutioner – se mit liv på et børnehjem fra TV2).
- Børn som bliver anbragt før det 4 år har mulighed for at få den rette tilknytning og dermed både få en barndom og en fremtid. Børn der bliver anbragt tidligt, klarer sig lige så godt som alm. børn i folkeskolen. Børn, som anbringes sent, klarer sig meget dårligere, under 20% får folkeskolens afgangseksamen.
- PLF's anbefaling er fokus på tidlige anbringelser – ikke nødvendigvis flere anbringelser, men tidligere anbringelser. Der er alt at vinde, ingen sammenbrud, god barndom og bedre uddannelsesmuligheder.

Overenskomst (plejefamiliens retssikkerhed)

- Plejefamilier har ingen retssikkerhed. Vi har forhandlet med KL om gennemsnitsmodel som aflønningsform, alligevel har flere kommuner brugt

modellen som løftestang for massive lønned sættelser og bl.a. Herning Kommune har nu begyndt at sætte plejefamilier ned i løn, selv om de er på en gennemsnitsmodel, der skulle sikre stabile fremtidige lønforhold.

- Plejefamilier kan blive opsagt uden grund.
- Kommunerne nægter at forholde sig til ledelse af plejefamilierne.
- Plejefamilierne har ingen pensionsordning.
- Plejefamilier skal have arbejdet med på ferie uden kompensation.
- Plejefamilier har ingen klare regler ved kritisk sygdom, hvilket også kan stille barnet uheldigt.
- Plejefamilien er ikke partshaver i plejebarnets sag, på trods af at de ofte er dem, der kender barnet bedst.
- Dette er kun en lille liste af uklarheder.
- PLF anbefaler, at vi får lavet en landsdækkende overenskomst med KL. Et krav som politikerne på Christiansborg burde kræve i et land som Danmark, som bryster sig af den danske model og ordentlighed.
- PLF anbefaler, at netværksplejefamilier også får ansættelsesforhold eller anden kompensation. Dette vil kunne løfte procentdelen af netværksanbringelser fra 9-10% til måske 15%.

Barnets ret til egen sag (Barnets retssikkerhed)

- Barnet har ikke ret i egen sag, før barnet bliver 12 år. Dette udnyttes af mange kommuner til at flytte børn af økonomiske hensyn inden de fylder 12 år. Partshaver er kommune, der gør barnet uret og de biologiske forældre, som ikke kender barnet og ikke har forældre evne til at forholde sig til barnets tarv (barnets tilknytning til plejefamilien).
- Mange advokater har specialiseret sig i at køre hjemgivelsessager for anbragte børns forældre. Dette skaber meget utrygge rammer for et barns opvækst. Hvor barnet ikke kan få den tryghed, som skaber et ordentligt læringsmiljø. Forældre skal have en chance, men den skal ikke være en uendelig række af retssager, som kun er en økonomisk fordel for advokaterne.
- PLF anbefaler, at børn skal have part i egen sag fra første dag, de anbringes. Det kunne være plejefamilien, hvis barnet har boet i mere end 3 år i familien og er under 12 år.
- PLF anbefaler, at biologiske forældre får kun én retssag med mulighed for én opfølgning 2 år efter.

Fleksibilitet i uddannelsessystemet

- Mange plejebørn kommer fra familier med kognitive problemstillinger, hvilket giver dem en statistisk mindre god start sammenlignet med landsgennemsnittet.
- De fleste anbringelser i dag er for sene, og dermed bliver flytningen ud af familien og den større risiko for sammenbrud på anbringelsessteder meget stor. Det er eftervist, at et barn sættes 2 år tilbage ved en flytning fra en primær omsorgsperson. Dette skaber virkelig dårlige læringsrammer og få lykkes på trods.

- PLF anbefaler, at anbragte børn som måske ikke kan få 02 i en danskprøve eller en matematik prøve i folkeskolens afgangsprøve, kan søge om dispensation. Her kunne de fagprofessionelle (inkl. Plejefamilien) vurdere muligheden for alligevel at kunne få lov til at tage en ungdomsuddannelse. I dag havner rigtig mange plejebørn på produktionsskoler og FGU forløb, som desværre samler problemerne og fjerner muligheden for positiv spejling af rollemodeller og venskaber.

Økonomi ud af kommunerne

- Alle beslutninger på anbringelsesområdet bunder i økonomi, derfor har vi så stort gennemløb af socialrådgivere, som ikke får lov til at tilbyde det, der er behov for. Anbringelser skubbes fra et år til det næste, indtil der er så mange underretninger om barnets kaotiske liv, at der skal gøres noget, før aviserne bliver opmærksomme. Det lyder voldsomt, men vi oplever det jo på helt nær hånd.
- PLF anbefaler, at anbringelsesøkonomien samles i en pulje, og at der opbygges nogle regionale kompetencecentre (evt. under socialtilsynene). Disse centre vil de kommunale rådgivere kunne sparre med, og man vil her kunne tage fælles beslutning om det enkelte barn. Rådgiverne vil stadig være en vigtig og praksisnær funktion. Samtidig vil kommunerne spare store summer på reduktion af det store flow af medarbejdere i B&U afdelinger.

Opkvalificering af rådgiverne

- Rådgivere i B&U afdelinger skal have en efteruddannelse med fokus på socialt udsatte. De skal kunne forstå basale psykologiske forhold hos børn og unge, og de skal kunne varetage en børnesamtale med en større kvalitet, end det er tilfældet i dag. En rådgiver burde have licens til dette specielle arbejde. En licens som vil give et lønløft, men også er en licens, som vil kunne fratages rådgiveren, så man kan fradømmes retten til at arbejde med udsatte børn og unge. Vi har eksempler på dårlige rådgivere, der er "flyttet" fra den ene kommune til den næste efterladende et spor af ødelæggelse og børneflytninger efter sig.

Hjælp til at være forældre til et anbragt barn

- Det er et meget stort overgreb på forældre at få fjernet deres børn. Der er mange forældre som kæmper deres livs kamp for at få deres barn tilbage. Dette kan være virkelig ødelæggende for et barns muligheder for ny tilknytning, læring og drømme om fremtiden. Mange forældre kan ikke mentalisere, hvad den kamp har af negative implikationer for barnets udvikling. Forældre til anbragte børn skal have meget større hjælp, end det er tilfældet i dag. Børn skal omvendt have mulighed for at opleve: Tilknytning (til den nye familie), læring, venskaber og drømme. Disse elementer i et barns liv er jo essensen for at lykkes.
- PLF anbefaler, at der laves forskning på området og, at der udvikles nogle tilbud til forældre til anbragte børn om at blive gode forældre til anbragte børn.

Verne Pedersen, Socialpædagogernes Landsforbund

En national handleplan skal imødekomme rekrutteringsvanskeligheder

Vi mangler plejefamilier og særligt yngre familier og familieplejere med en stærk faglig baggrund, som kan varetage børn med særlige behov. Hvis vi skal rekrutteringsvanskelighederne til livs, kræver det en ambitiøs national handleplan på plejefamilieområdet. Handleplanen skal adressere kvalificeret kompetenceudvikling, beredskab, når der opstår vanskeligheder i forældre-samarbejde, aftalebaseret løn-, ansættelses og pensionsforhold og en nytænkning af området, så der tiltrækkes yngre plejefamilier end tilfældet er i dag.

Der skal laves en overenskomstlignende aftale på plejefamilieområdet

Rammerne omkring arbejdet som plejefamilier er meget usikre og skaber uro og bekymring for landets plejefamilier. Der er behov for, at KL indvilger i at indgå en overenskomstlignende aftale med Socialpædagogerne for at sikre trykthed i ansættelsen, så al opmærksomhed og energi bruges på kerneopgave med at varetage barnets tarv.

Vi styrker børnene, når vi styrker deres forældre

Der skal sikres den rette støtte til de forældre, som får et barn anbragt. Dette uafhængig af, om barnet skal hjem at bo eller ej. Når forældre bakker op om en anbringelse, forebygges sammenbrud. Derfor skal de gives en helhedsorienteret støtte. Der skal også tages stilling til, om der skal etableres familie-behandling, eller den behandling, som var i gang op til en anbringelse, skal fortsættes. Endelig skal forældrene tilbydes psykologhjælp til at bearbejde den sorg det er at få sit barn anbragt.

I plejekontrakten skal der formuleres klare aftaler omkring samarbejde med forældre, og fremgå hvilken støtte plejefamilien skal modtage undervejs.

Plejefamilier skal have det rette faglige setup

Plejefamilier skal have adgang til kvalificeret kompetenceudvikling, psykolog-faglig supervision og faglig sparring med andre plejefamilier. Døgntilbud skal etableres som faglige vidensmiljøer, som kan være det faglige stærke vi-densmiljø, som plejefamilien kan bruge til vejledning, sparring og rådgivning ift. plejeopgaven.

Det skal være et krav, at familieplejere, som er godkendt som specialiserede plejefamilier, har en relevant socialfaglig uddannelse.

Skab gode overgange

Nogle skift er uundgåelige og kan være nødvendige, og vi skal bliver bedre til at sikre, at tilknytningen og relationen mellem plejebarn og plejefamilie bevarer, når det giver mening for barnet eller den unge. Dette skal ske bl.a. ved at formalisere overgangen til en hjemgivelse eller til en anden anbringelse, så kontakten sikres. Derudover skal efterværn retssikres, så unge ikke står alene på gaden eller i egen lejlighed før, de er klar. Det er ikke ligegyldigt, hvad efterværnet består af. Her er det igen afgørende, hvor den unge har tilknyt-

ning og relation. Hvis en ung ønsker at blive i plejefamilien, skal det være efterværnstilbuddet.

Vivi Nielsen, FBU – Forældrelandsforeningen

1. Forældre skal ses som en del af løsningen til bedre anbringelser og færre sammenbrud

Der er pt. en tendens til i anbringelsesretorikken, at forældre og børn bliver sat op imod hinanden. FBU mener, at det er en grundlæggende uheldig måde at italesætte anbringelsesspørgsmålet. Spørgsmålet om børns rettigheder mener vi ikke kan italesættes uden også at italesætte forældrenes og familiens rettigheder. Ofte vil børns og forældres rettigheder tjene samme formål, da forældrene og familie er centrale og har stor betydning for børnenes liv og udvikling. Forældrene skal ses som en del af løsningen til bedre anbringelser og færre sammenbrud.

2. Kvalitet i sagsbehandlingen og reel inddragelse

Relationen mellem socialrådgivere, forældre og børn/unge er af stor betydning for samarbejdet mellem parterne og for oplevelsen af inddragelse. Tillid, engagement, imødekommenhed, hyppig kontakt, opfølgning og møder er elementer, som kan være med til at opbygge et godt samarbejde. Derudover har også sagsbehandlerens personlige egenskaber og skift af sagsbehandlere betydning for opbygning af et tillidsfuldt forhold.

Dvs. sagsbehandlingen bør styrkes. Der bør være et større fokus på, at sagsbehandlere fagligt og personligt er rustede til at kunne håndtere opgaven og rollen og har rimelige rammer og vilkår for at kunne udføre deres opgave. F.eks. kan der være krav til socialrådgivernes efteruddannelsesniveaue og erfaring for at kunne have anbringelsesopgaver i forvaltningen.

Vi skal sikre os, at borgeren (i denne sammenhæng forældre og børn) har en relevant og reel klagemulighed, hvis man oplever et system, der ikke overholder gældende lovgivning, hører efter eller ikke opfører sig ordentligt. En reel klagemulighed, der skal reducere borgerens til tider magtesløshed i systemet, hvis man f.eks. møder en rådgiver, der ikke afholder de lovpligtige børnesamtaler, reel inddragelse og partshøring eller...

3. Støtte og hjælp til forældre før, under og efter en anbringelse

I sagsbehandlingen bør der i hver enkelt "sag" tages stilling, undersøges og vurderes, hvilke specifikke indsatser forældrene har brug for, for at afhjælpe deres problemer og for styrke deres kompetencer som forældre. Forældrene skal have mulighed for at blive inddraget og hjælp til at formulere deres behov for støtte. For at kunne det er der behov for tid og flere samtaler med forældrene, så det kan afklares, hvad en plan for hjælp og opfølgning kan indeholde.

Der bør strammes markant op på kommunernes udarbejdelse af den del af handleplanen, der drejer sig om forældrene.

Alle forældre bør have tilbud om støtte til udvikling af/eller bevarelse af relation, kontakt og samvær med barnet.

Det skal sikres, at støtteperson efter § 54 faktisk etableres for alle forældre til anbragte børn. At forældrene får tilbuddet i sammenhæng med, at spørgsmålet om anbringelse bliver bragt på bane. Tilbuddet om § 54 støtteperson skal gentages og formidles på forskellige måder.

Forældre bør automatisk blive tilbudt relevant støtte og hjælp til den sorg og krise, de oplever i sammenhæng med, at deres barn bliver anbragt.

Netværksgrupper, hvor forældrene møder andre forældre, som er i en situation lig deres egen, kan være en stor støtte for forældrene og et nyttigt supplement til kommunens tilbud. Det kan for forældre være svært at have tillid til kommunen, som har anbragt deres børn. Der er en underliggende strukturel udfordring i de mange forventninger til og behov for myndigheds rolle i arbejdet med anbragte børn og unge og deres familier.

Civilsamfundets rolle og eksterne fagpersoner bør indtænkes i det samlede billede af tilbud til forældre og børn som supplement til kommunernes tilbud. Der er brug for at tænke "ud af boxen" for at finde de bedste løsninger.

4. Samarbejde mellem forældre, plejefamilie og sagsbehandler.

Konflikt er altid et problem for barnet. Konflikt mellem de professionelle og forældrene sætter barnet i en loyalitetskonflikt, skaber støj. Kommunen/socialrådgiveren bør påtage ansvaret for at få samarbejdet til at fungere. Heldigvis er der mange eksempler på, hvor der er skabt et godt, varmt og bæredygtigt samarbejde mellem forældre og plejefamilie. FBU's erfaring er, at det nytter noget at gøre en indsats og give forældre og plejeforældre redskaber til at opnå et godt samarbejde.

Det bør være en forudsætning og en forventning, at for at plejefamilier kan udføre deres opgave, at de har opnået redskaber til at indgå i et samarbejde med forældrene. Der bør i højere grad være fokus på temaet; "Samarbejde med barnets forældre" i rekruttering og godkendelsesprocessen af plejefamilier og i den uddannelse og supervision plejefamilierne modtager. Dvs. tilstrækkelig og relevant støtte, opfølgning, efteruddannelse og supervision.

Det gode samarbejde mellem plejefamilie og forældre grundlægges ofte allerede i matchningsprocessen. En reel inddragelse i matchningsprocessen vil f.eks. kunne være med til at gøre en positiv forskel og et bedre grundlag for, at forældrene kan støtte op om anbringelsen.

Det ses også (alt for ofte), at plejefamilien har opgaven at være til stede under samværet mellem forældre og børn. Det skal slås fast, at det er IKKE plejefamiliens opgave eller ansvar at være støtteperson under samværet.

Rollefordeling for plejefamilien og mellem plejefamilien og sagsbehandleren skal være på plads.

Metoden, Samarbejdssamtaler, som har til formål at forebygge og løse konflikter mellem forældre og plejeforældre, kan være et eksempel på en metode, der understøtter, at forældre og plejefamilie får redskaber til at

opbygge et positivt samarbejde om barnet. Metoden bygger på grundtanke; empowerment og anerkendelse.

Irene Gjerløv, Bedsteforeningen – Foreningen for bedsteforældre og øvrig familie til anbragte børn

1. Lovgivningen bliver ikke overholdt i kommunerne, der mangler en form for sanktion, så de kan blive holdt op på dette.
2. Børn- og ungeudvalget, Ankestyrelsen og retten følger stort set altid forvaltningens indstillinger. Så der trænger til at blive kulegravet i hele systemet.
3. Netværkspleje bliver ikke brugt nær nok, og hvis det gør, bliver mange skræmt væk af de restriktioner kommunerne sætter op.
4. Der findes rigtig mange plejefamilier af tvivlsom kvalitet, få ryddet op i disse, således at børn ikke bliver fjernet fra i mange tilfælde velfungerende familier og anbragt i plejefamilier, som skader børnene. Dvs. sørg for, at børnene kommer et bedre sted hen.
5. Biologisk familie bliver ikke inddraget nok i en anbringelse. Lad børnene opleve, at deres biologiske familie stadig er vigtig.

Susanne Munck, RIFT – Foreningen Retssikkerhed i Familiers trivsel

Foreningen RIFT takker for at være inviteret og få mulighed for at fremlægge erfaringer fra forældre/ familieperspektivet.

Som følge af de meget omfattende spørgsmål og emnets kompleksitet samt RIFTs begrænsede indsigt i plejefamiliers og netværksfamiliers vilkår, har vi begrænset os til at udtale os kort om de overordnede spørgsmål og sat fokus på spørgsmålene om hhv. match mellem og samarbejde mellem plejefamilie/ netværksplejefamilie og biologiske forældre/ netværk.

Ad. Hvordan forløber en god anbringelse og hvordan kvalitetssikrer man anbringelsen?

Som fremlagt og i henhold til RIFTs vision www.rift.center er vores fokus ikke så meget på indholdet i en ny Barnets Lov, men på det, der er rundt om loven: Retssikkerheden og kvalitet.

RIFT har respekt for, at der er vigtige emner i loven, der bør ændres som f.eks. fremlagt af De Anbragtes Vilkår, Plejefamiliernes Landsforening og Socialpædagogernes Landsforbund. RIFT kan også selv få øje på et par ønsker til loven.

F.eks.

- Ret til advokatbistand, så snart der skal tages stilling til evt. samtykke til anbringelse
- Ret til psykologhjælp til den krise, som anbringelse ofte medfører hos forældre
- Minimumsnormer for løn og timer til § 54-støttepersoner samt præcisering i loven, der sikrer ret til § 54-støtte, så snart anbringelse er på tale (som det er angivet i vejledningen til loven), præcisering af retten til, at møder mm tilrettelægges, så det er muligt for § 54 støtte at deltage (hvor forældrene ønsker dette).

MEN RIFTs største fokus er på det kæmpemæssige problem, det er, at loven ikke overholdes, og at der ikke er god nok kvalitet i udførelsen af loven. RIFT anbefaler derfor:

Anbefaling:

- **At en ny lov følges af kulegravning om retssikkerhed og kvalitet på børne-ungeområdet, som bør føre til et revideret retssystem på området (jf. som eksempel. Justitias' anbefalinger) og**
- **revision af Socialrådgiveruddannelsen – til f.eks. at arbejde på dette felt kræver efteruddannelse og autorisation.**

Generel anbefaling: *At den gode inddragelse af organisationers **erfaringsbaserede viden suppleres af øget samt større fokus på praksisnær forskningsbaseret viden***

Ad. Hvordan undgår man sammenbrud i anbringelsen?

RIFT er ydmyge i forhold til spørgsmål som disse, da vi ikke "er med inde i maskinrummet", men vores erfaringsbaserede viden er fra forældrenes og familiernes perspektiv "udefra". Men vi tror, at øget kvalitet på de to nedestående felter kan være en del af løsningen ift. nedsættelser af sammenbrud i anbringelser:

Ad. Udfordringer og løsningsforslag ifm. ... matchingsprocessen:

Anbefalinger: Minimum: Hold loven/ vejledningen om at inddrage både børn og forældre og herunder overhold § 68 b, træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted (skriftlig begrundet afgørelse med klagevejledning- og opsættende virkning, når der klages over valget) **EN KLAGINSTANS SKAL KUNNE GRIBE IND; NÅR DETTE (og andet) IKKE OVERHOLDES**

Men vigtigere at ændre kvaliteten (forebygge klager) / gøre det rigtige fra start:

Se på bl.a. anbefalinger og erfaringer i:

- Det gode Matches - erfaringer fra et projekt om inddragelse af børn og forældre, Center for Familiepleje København, 2018
- Håndbog for det gode anbringelsesforløb i familiepleje, Socialstyrelsen 2019
- Familiepleje i Danmark / Inge Bryderup, Mie Engen & Sune Kring, Klim, 2017
- Samarbejdet omkring det anbragte barn: En spørgeskemaundersøgelse blandt § 54-støttepænsere/ Anette Faye Jacobsen, Institut for Menneskerettigheder, 2019.

Resumeret i den til udvalgte tilsendte RIFTs casesamling: **Samarbejdet om det anbragte barn: [samarbejdet om det anbragte barn web.pdf \(rift.center\)](#)**

Ligger på RIFTs hjemmeside www.rift.center under Temaarrangementer

Ad. Hvordan sikres den gode relation og det gode samarbejde mellem plejefamilie/ netværksplejefamilie og barnets biologiske forældre/ netværk:

Anbefalinger: Følg de bestemmelser, der allerede ligger i loven om kommunens forpligtelser til at sikre det gode samarbejde – øg faglighed og metodisk viden mm til at udmønte dette – skab reelle klagemuligheder der kan rette op på forholdene, når/ hvis det ikke sker.

Anbefalinger tæt på praksis: jf. forhåndsudvalgte case samling om udfordringer: Samarbejdet om det anbragte barn, 2019

Den første anbringelsestid: Så vidt muligt: mange, ”nænsomme” møder mellem forældre og plejeforældre, skab informations og samarbejdsstruktur og kultur, vær opmærksom på ikke at skabe negative forforståelser; Sørg for klare udmeldinger om samvær og sæt rammer for ”symmetrisk samarbejde”, hjælp til, hvis der opstår konflikter; hold gode velorganiserede netværksmøder, lad der være et forum, hvor der også, godt styret, kan tales om samarbejdet, arbejd på at forældre og plejeforældre så vidt muligt kan få en fælles forståelse af barnet, kvalitative gode handleplaner med inddragelse af alle parter; aftale fælles udmeldinger til børnene osv.; Hvis der kan skabes fleksibilitet, så gør det – godt for både samarbejde og børnene.

ALT SAMMEN OGSÅ FORDI: Det har store psykiske konsekvenser for barnet/ den unge at være i klemme.

RIFT tror, at der mangler forskning om dette felt og anbefaler, at praksisnær forskning om dette vigtige emne øges og anvendes.

Litteratur: som giver anbefalinger og indblik i problemstillingerne:

Byg Bro: Samarbejde mellem forældre og plejeforældre/ Jytte K. Jakobsen, 2019 www.bygbro.dk

Og ubeskedent anbefaler vi juleferielæsning: Det bedste for Alba: En fortælling om en børnesag / skrevet af Rikke Skovgaard-Bech og Susanne Munck, § 54-støttemedlemmer/ medlemmer af RIFT. Det er en doku-roman, der bygger på vores mangeårige erfaringer – om en fiktiv familie, men med sagsakter fra den virkelige verden. Giver indtryk ”indefra” om, hvor da det er at være forældre i en børnesag – herunder om samarbejdet med plejefamilien.